

Kinderopvangwerk Amecet in Oeganda bestaat 20 jaar!

Op 1 december 2001 was het huis af, de laatste Oegandese bouwvakkers gingen hun weegs. Toen was er plaats voor kinderen, zij die vaak HIV besmet waren en tussen wal en schip vielen.

Dát was de droom die Els van Teijlingen in Nederland had gedeeld, in een vol kerkgebouw in Goes, op een zaterdagmiddag in mei van het jaar 2000. “Ik droom van een huis waar kinderen kunnen worden opgevangen die nu verwaarloosd worden en die geen leven meer hebben...” sprak Els toen en die zelfde avond was er meer dan 10.000 gulden(!) binnen en het land kon worden aangekocht. Stichting de Figurant te Goes werd de trouwe thuispartner in bekendheid geven aan-, fondswerving en meedenken, steun op afstand.

En het huis werd een huis voor kinderen! Sarah was het eerste kindje, zij werd letterlijk door haar oom, “dood ding” genoemd. Later werd zij Els’ eerste dochter, want niemand wilde haar hebben...

Het huis werd geen weeshuis, maar een opvanghuis waar kinderen, soms heel klein of nog maar net geboren, enige weken of maanden konden verblijven en weer kind worden. Daarna wordt er bij de familie een plaats gezocht.

“Gebed, liefde, voedsel, medicijnen, zorg en spelen...dan komt er op een gegeven moment dat eerste lachje weer, die twinkeling in hun ogen...dat is nog steeds een Godsgeschenk,” aldus Els van Teijlingen, die al meer dan 20 jaar leiding geeft aan dit werk. Zij heeft een staf van Oegandezen die er werken: ‘aunties’ die voor de kinderen zorgen, dag en nacht, een wasvrouw, kokkin, tuinmannen, mannen die op de boerderij het vee en gewassen verzorgen...kortom, Amecet geeft ook werkgelegenheid in Soroti en omgeving. Maar ook vanuit Nederland en andere delen van de wereld zijn er inmiddels honderden vrijwilligers geweest die er geholpen hebben, als stagiaire of vrijwilliger. En zo kreeg Amecet blijvende impact in levens van veel mensen die terugkeerden naar Nederland.

“Je moet niet zo maar even komen om ‘even een weeshuis te bouwen’ of zo”, zegt Els. “Als je komt, kost het je wat, je komt niet ten koste van de lokale bevolking of de giften die voor kinderen bestemd zijn. Ook moet je langere tijd komen om echt te wennen. En je kunt Oeganda niet “redden”, maar je mag er wel dienen...en dat is een heel andere houding waarvan je véél meer leert. Nu is het allemaal even wat minder vanwege Corona, maar ik hoop dat die gezonde uitwisseling weer plaats kan vinden. Onvergetelijk was het tournee wat wij met een groep kinderen hielden in 2009, in Nederland.”

Niet altijd blijven kinderen in leven. Soms zijn ze zo verzwakt dat ze in Amecet sterven, maar dan worden ze tot het laatst toe verzorgd. En ook helpt Amecet bij de begrafenis van de kinderen. “Dat blijft de harde werkelijkheid in een land waar AIDS en armoede nog steeds hand in hand gaan, maar we mogen vanuit ons geloof hoop putten, om door te gaan...en dat doen we ook!”, aldus Els van Teijlingen.

Inmiddels staat Amecet heel hoog in het rijtje van goedgekeurde kinderhuizen in Oeganda. Ook de adoptie en pleegzorg binnen Oeganda loopt veilig en goed. “Toen we 10 jaar bestonden en dit vierden, kregen we van de toenmalige burgemeester een prachtig compliment: Door het Amecetwerk was het kind meer centraal komen te staan in de samenleving in Soroti en omgeving!”, vertelt Els van Teijlingen. Het werk heeft inmiddels vele vaste samenwerkingsverbanden in de zorgsector van Soroti en omgeving.

20 jarig jubileum

Dit keer wordt het 20-jarig bestaan sober gevierd. Het land zit midden in een lockdown, scholen zijn nog steeds gesloten vanwege Covid-19. De prijzen rijzen de pan uit. “Daar komt bij dat de gemiddelde

Oegandees niet zo'n jubileummens is...je leeft meer bij de dag hier. Maar we zijn als staf ontzettend dankbaar dat God ons 20 jaar lang heeft gezegend. We hebben moeilijkheden gekend, we hebben ook fouten gemaakt of soms foute inschattingen, maar we hebben heel veel kinderen, veel families tot zegen mogen zijn...En in al die jaren was er het geld, de steun, uit Nederland! Dat maakt ons diep dankbaar."

Een ruwe schatting is dat direct en indirect duizenden kinderen zijn geholpen door het Amecetwerk, de voorlichting, de huisbezoeken, het schoolwerk, etc. etc. Het werk is groeiende richting steeds meer een stukje zelfredzaamheid met een farm waar de melk vandaan komt, mest voor duurzaam koken, gewassen en een stukje inkomen. Ook de vernieuwing van de zonnecellen op het dak maakt het werk energie neutraler.

Els, die in Soroti de bijnaam "Mamma Amecet" heeft, zit in haar privé woning, in de tuin en kijkt uit over twee graven van overleden dochters die daar begraven liggen. "Nee, ik blijf hier, dit is mijn plek...ik heb nog 1 dochter in huis van 16 en die is bijna 20 maanden niet in school geweest. In januari hopelijk weer. De andere dochter rondt haar opleiding als A verpleegkundige af in Kampala...en het werk gaat door. Ik neem wel wat meer rust, hoor. Ben ook geen 25 meer...en zonder mijn Oegandese medewerkers zou ik helemaal niks zijn", lacht de 65 jarige Els van Teijlingen.

In december krijgen alle medewerkers een bonus van stichting de Figurant uit Goes en worden verschillende huizen en onderdelen van het werk opgeknapt zodat het werk weer jaren vooruit kan. Dat is het jubileum cadeau vanuit Nederland waar de Oegandese staf om gevraagd had. En in Oeganda wordt elke euro zo gebruikt om de wees, de weduwe en de allermaksten te steunen...een mooiere adventsgedachte is er toch niet? Vandaag handen en voeten geven aan het Evangelie van Jezus. Dat mag nog heel lang door gaan.

Wilt u meer weten?

Kijk op de blog van Els (Engelstalig) <https://www.amecet-childrenshome.com/blog>

Of de website van Stichting de Figurant www.defigurant.nl

Giften of andere steun is ook van harte welkom, zie de website van de Figurant.

